



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Arbor Vitæ Sive Vita Et Doctrina Christi

Ex Quatuor Evangeliiis In Meditationes Quotidianas Velvti Totidem Ramos
Distributa

Illsung, Jakob

Dilingæ, 1693

Meditatio CCCXXI. Discipuli Primatu contendunt.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60727](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60727)

catorem ab errore via sua, salvabit Animam ejus à morte, & operiet multitudinem peccatorum. Sic etiam Animæ, ex Stagno ignis ardentis extractæ, in ore suo Staterem continent, quem Oratione sua, & Patrocinio apud DEVM exhibent.

MEDITATIO CCCXXI.

Discipuli de Primatu contendunt.

Matth. 18. v. 1. Marc. 9. v. 32. Luc. 9. v. 46.

PUNCTUM I. *Intravit autem cogitatio in eos, quis eorum major esset. At JESVS videns cogitationes illorum &c. Luc. 9. v. 46. Cùm domi essent, interrogavit eos: quid in via tractabatis? At illi tacebant. Siquidem in via inter se disputaverant, quis eorum major esset. Marc. 9. v. 32.* Ter Discipuli de Primatu contendisse leguntur: primò locis citatis; tum apud Matthæum c. 20. v. 20. denique apud Lucam c. 22. v. 24. Unde patet, quomodo etiam viri Perfectionis studiosi sibi cavere, & frequenter pugnare debeant contra superbiam, & emnendi appetitum. In primis ergo cùm quasi à longè irreperere tentat cogitatio emnendi super alios, mox occludendus est aditus; qui si concessus illi aliquando sit, mox æmulationem, dissensionem, & contentionem parit. Itaque post hæc sic denuo expellenda est. Inijciendus primò est pudor de ipsa superbia; quem admodum Christus Discipulis iniecit, dum ostendit ipsis, se cogitationes eorum vidisse, & contentionem audivisse, & de hac ipsa tamen quæsit, non quasi ignorans, sed quasi turpitudinem exprobrans. Unde mox puduit Discipulos, nec ausi sunt respondere; nam

nam etiam superbi agnoscunt turpitudinem superbix, pudetque ipsos, se tales videri: quia verò Divinos oculos evitare non possunt, ideo saltem coram DEO confundantur, & suimet ipsos pudeat.

PUNCT. II. *In illa hora accesserunt Discipuli ad IESUM (utpote quos teste Marco residens vocavit) dixerunt: Quis putas, major est in Regno Cælorum? Quia perducit Discipulos ad interrogationem Christi respondere, idcirco transferunt quæstionem. Ex hac tamen optimus Magister occasionem sumit, alio medio cogitationem ambitiosam è cordibus Discipulorum exciendi. Respondet enim apud Marc. c. 9. v. 34. *Si quis vult primus esse: erit (five studeat esse) Omnino novissimus & minister.* Itaque in contrarium nitendum est, & appetitus excellentiæ appetitu & studio Abjectionis ac Humiliationis vincendus. Ut verò huius difficultatem mitigaret Christus, exemplo parvuli, comminatione periculi ac damni, promissione Præmij faciliorem ac amabiliorem reddit: *Et advocans IESUS parvulum, statuit eum in medio eorum, & dixit: Amen dico vobis, nisi conversi fueritis, & efficiamini, sicut parvuli, non intrabitis in Regnum Cælorum. Quicumque ergo humiliaverit se, sicut parvulus iste, hic est major in Regno Cælorum.* Matth. 18. v. 2. Intuere itaque exemplum parvulorum, tam qui ætate, quàm qui per Virtutem & Humilitatem parvuli sunt. Perpende comminationem; quia superbi sinuntur labi in gravia peccata, quæ damnationem inducunt. Observa Præmij promissionem, quia Humilitati commensurantur Auxilia Gratiarum ad cæteras Virtutes; his verò commensuratur magnitudo Gloriæ in Regno Cælorum.*

PUNCT. III. *Et ait illis: Quicumque susceperit parvulum in nomine Domini, ego suscipio eum in nomine Patris mei qui in Cælis est.*

rum istum in Nomine meo, me recipit: & quicumque me receperit, recipit eum, qui me misit. Nam qui minor est inter vos omnes, hic major est. Luc. 9. v. 48. Ecce novum incitamentum ad Humilitatem, & ad appetitum contemptus: nempe summum Christi, ac Patris Cælestis Beneplacitum, ac Amor erga hominem per veram Humilitatem parvulum; qui propterea tantò major apparet in oculis DEI, quantò minor est in oculis suis. Ideo quidquid tali fit, id Christus sibi æstimat factum; quidquid autem Christus sibi æstimat factum, id etiam sibi æstimat factum Cælestis Pater. Non ergo tibi sit satis, quòd executus sis illud S. Pauli monitum: *Malitia parvuli estote* 1. Cor. 14. v. 20. si scilicet te humiliter subiecisti DEO, sub gravi peccato præcipienti, qui omnium infimus Humilitatis gradus est: aut si tantum te subiecisti DEO, sub veniali solum præcipienti, qui paulò altior gradus est; ita tamen uterque necessarius, ut meritò Christus dixerit: *Nisi conversi fueritis, & efficiamini, sicut parvuli, non intrabitis in Regnum Celorum*: donec scilicet conversi, Pænitentiam & Satisfactionem humili ac contrito corde præstiteritis. Sed insuper necesse est, ut, sicut parvuli agnoscunt se parvulos esse, & tales etiam haberi volunt; ideòque sibi minima vestimenta dari, aliàque ejusmodi staturæ suæ accommodata tribui volunt: ita juxta Christi Doctrinam: *Si quis vult Primus esse, erit omnium Novissimus, & Minister*: id est, minimus ac novissimus haberi, minima officia ac ministeria sibi committi, & minima sibi dari cupiat. Cùm enim Christus ipse factus sit *Novissimus virorum*, teste Isa. c. 53. v. 3. *Et Abjectio plebis* Pl. 21. v. 7. Si tu vis minimo major esse, vis esse major Christo. Ne itaque

Q

que

que servus sit major Domino, & discipulus sit supra Magistram, ita tecum statue: Quia tertius est modus Humilitatis absolutissimæ, decet, ut priores duos jam adeptus, etiamsi nullo superaddito Laus DEI par foret ad majorem tamen Imitationem Christi eligam potius cum eo Paupere, Spreto, & Illuso, Pauperiem, Contemptum, & Insipientiæ titulum amplecti, quam opes, honores, & Sapientiæ æstimationem. Ita S. Ignatius, ut refertur in Libello Exercitiorum, secum statuit. Et hoc modo Christus inter Discipulos sustulit disputationem, qua contendebant, *Quis eorum major esset*: nempe ut per appetitum Contrarij, qui vult Primus esse, sit omnium novissimus, & Minister.

MEDITATIO CCCXXII.

Signa facientes in Christi Nomine non prohibendi.

Marc. 9. v. 37. Luc. 9. v. 49.

PUNCTUM I. Respondit ei Joannes, dicens: *Magister vidimus quendam, in Nomine tuo eicientem demonia, qui non sequitur nos (id est, te nobiscum, unde Lucas dicit: Qui non sequitur nobiscum) & prohibuimus eum. IESVS autem ait: Nolite prohibere eum.* Ex eo, quòd Christus parvulum ætate & Humilitate benevolè suscipi voluerit, Joannes occasionem sumpsit, interrogandi & reponendi, an pariter recipiendus sit is, vel an non potius rectè ab eis factum sit, quòd ipsi Discipuli non admiserint ad Prædicationem Evangelij, & demoniorum ejectionem, eum, qui à Christo non erat cum